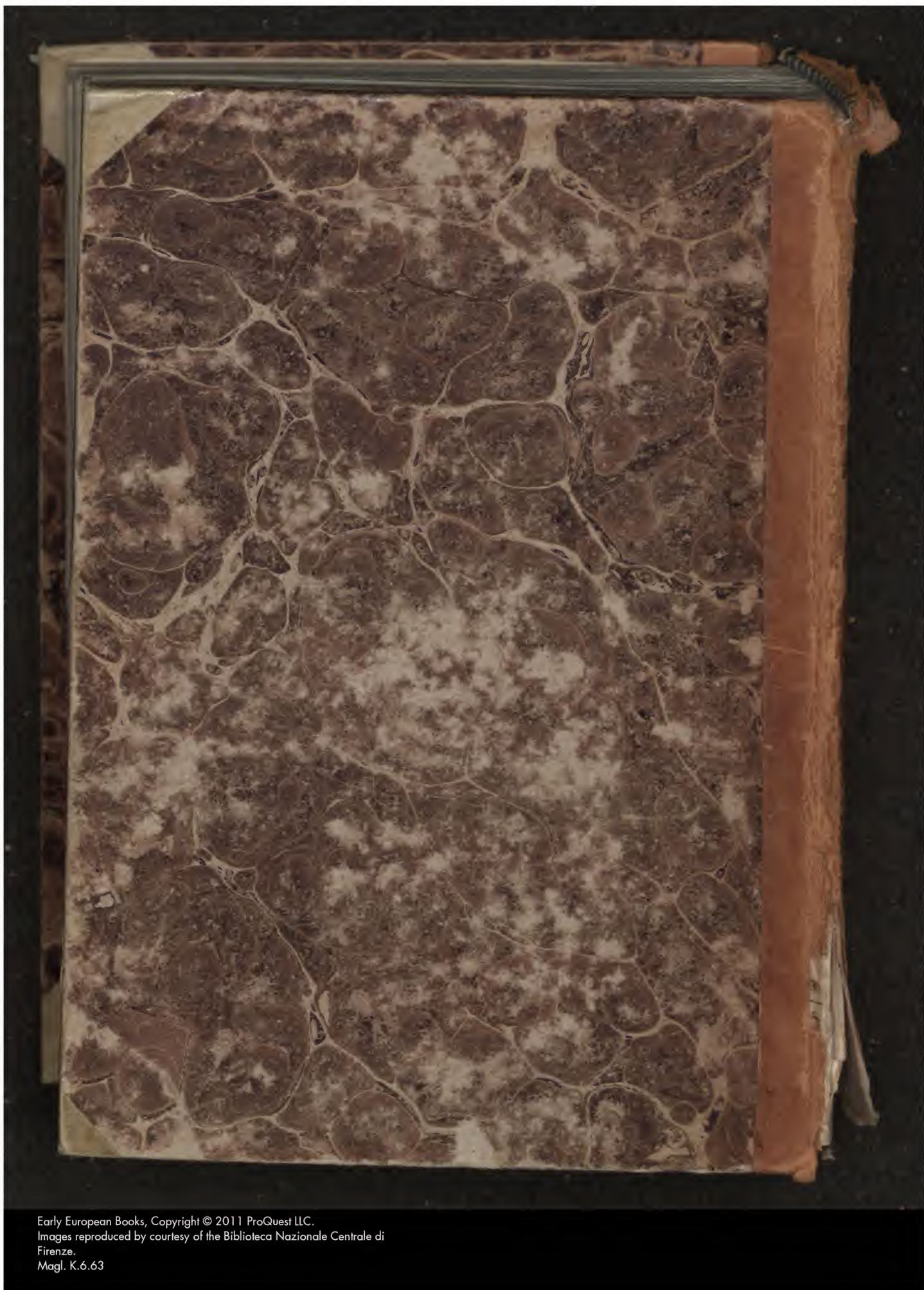

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Dectoris flisci. J. V. D. Lauanę et palatini comitis aduocati
consistorialis ac oratoris rei. p. Genuen. ad Innocentiū Octa-
uum pont. maximū Oratio.

Nemo admirabit̃ Beatissime pater: si inter hos duodecim
oratores per tuā Genuensem rem. p. ad te missos: ego etate: in
genio: auctoritate satis inferior: coram te xp̃i vicario tuoque hoc
diuino admirabiliue tantorum patrum cętu: hodierna die de sum-
mis rebus aliquid etiā pro virili dicturus: pauēs: trepidus: to-
tusque perterritus adeo cōtremiscam: ut palleat facies: vor titu-
bet: lingua balbutiēs faucibus adhareat. Nam sicut immortalis
dei aspectus in oculos humane fragilitatis tanquā fulgur egre-
diens adeo splendet: quod neminē qui vixerit deum videre potu-
isse sacre litterę attestant. Ita celsitudinis tuę maiestatem illius
diuini numinis splendore coruscantē: imbecilles oculi mei
velut nicipiacis solis radios nequeunt tolerare. Verū me per
se excusabilis parendi necessitas cogit. Recreat autē atque reficit
consistorialis nuperrime aduocationis meę et aliquē tecum pri-
uatę consuetudinis recordatio: sed ante oīa summa ac admirabilis
erga oēs clemētia tua: qua etatis nrę nemini cedis: et quę vna
inter innumeras virtutes tuas adeo splendet: ut existimem ve-
niam mihi facile concedendā: si quid minus ornate: minus ac-
curate: diserteque dixerim. Atque illud in primis mihi letandum
iure esse video: quod in hac iniuncta mihi hodie ex hoc loco ratioe
dicendi: causa talis oblata est: in qua oratio nemini deesse pōt.
In quo enim sublimius atque iocundius mea versari pōt oratio
quā si quod primū est: te pont. Maximo gratulandum sit de sui
conciuiis ad summi apostolatus apicem assumptione! Inde: si de
apostolicę sedis laudibus: tuisque amplissimis virtutibus loqui
voluero. Postremo: si quos fructus christiana respub. ex hoc tuo
pontificatu sperare possit: aliquid attigero. Quę omnia tanti
ponderis tantęque magnitudinis esse reor: ut non hominū: sed

rit angelorum linguis explicari queant. Verū quia et philoso-
phi sententia: et utriusque iuris censura monemur: nihil dici opor-
tere: quod uel ratione uel auctoritate non probetur. opere precium
esse sentio: priusquam dicendi campum ingrediar: percontari: an
ad apostolatum assumpto gratulari deceat: et coram laudes eius
enarrare. Scio enim consuetudinis esse ferme omnium: qui ad tu-
am Sanctitatem legationis officio prius accedunt: ut oratio-
nem habeant gratulationem ac laudes continentem. Scio pre-
terea nonnullos adesse: qui morem hunc non probent: et alterum
hominis parum considerate loquentis: alterum adulationis vi-
rium esse censeant. Quid enim inquit: ei gratuleris: qui ad
immensos animi corporisque labores: ad maximas curas: ad diuer-
sarum gentium regimen: ad sollicitudinem omnium ecclesiarum:
et quod his maius est omnibus: ad difficiem et periculis plenam
est seruitutem assumptus. Rectius tali viro tanta rerum mole
oppresso condolendum et compatiendum esse dicunt. Postre-
mo commemoratis malis omnibus: que huic pastoralis dignitati
necessitate quadam coniuncta sunt: ea proculdubio et innumera et
maxima esse: Syphilis sarum voluere pontifices predicant: et ob
id gratulationis munus ethorrent. Mea tamen sententia non est ei
gratulandum: qui locum hunc ambitione possideat: qui comu-
ni omnium stultitia feratur atque errore: ut ea optima ducat: ad
que velut ampla et speciosa mortalium fertur ambitio. qui Epi-
cureorum secutus errorem: felicitatem in voluptate constituat.
Huic sane conuenit: quod moralis ille Seneca verissime scribit:
Magna fortuna: magna seruitus. Multipliciter quippe: teste
Aristotele: hominum natura serua est. Sed eorum seruitus mise-
rabilior: qui ad maximas dignitates euecti: vitis et voluptati-
bus inferuntur: et proprii corporis sunt feda mancipia. Sed si
de his loqui velimus: qui ambulant in viis et in lege domini. qui non
quod libeat: sed quod deceat spectant. qui non in voluptate:
sed in virtute felicitatem constituent: his censeo congaudendum

Et enim virtus est ut Aristoteli placet in ethyca que promptā
 ac delectabilem elicit operationē. et virtus sine operatione mor-
 tua est. Hinc Imperator noster Justinianus libro xii. sui codi-
 cis: milites quia repub. aluntur frequentius in acie impat et
 biberit: ut armorum quotidiano exercitio ad bella se preparent.
 Nec medici: nec oratores: nec imperatores: Quis artis precepta
 didicerint: quicquid magna laude dignū abiq. viti et exercitatioe
 consequi possunt. Cur igit ei non congaudeas: qui iuxta Ja-
 cobum aplm gaudium existimat: cum in varias inciderit tenta-
 tiones: cui vita omnis gaudiū est: cum recte ad naturā viuat:
 qui et secundis et aduersis rebus euadat melior atq. perfectior.
 Vnde sane portiores sunt Herculis erumpentib. labores et Ue-
 nere et plumis: et cenis Sardanapali. Tibi igitur elementissime
 pontifex: qui ab ineunte etate: et totius ante actis vite discursu
 ita vitam instituit: ut nō in voluptate et otio: sed in laborib.
 virtute: cōtinuoq. negotio gloriaris: pro te: pro tua virtute cō-
 gaudeamus: congratulamur: et applaudimus. Nec sera quidem
 accusabit gratulatio nostra: que nulla negligentia pretermissa
 est. Scimus enim beatitudinē tuam non ignorare: nobis veni-
 endi non voluptate: sed facultatem defuisse: cum tandem neces-
 sarium fuerit nobis legatia ad hanc sanctissimā sedem adoran-
 dam venientibus: mari biberno tempore nauibus etiā onera-
 rijs huc trajcere. Cōgaudeamus tibi preterea: nam ut Alpias
 iuris cōsultus li. xxi. ff. scribit: ipsa naturali lege nō minus
 patrie nascimur q̄ parentibus. Jure aut gentiū ut Pomponio
 placet: nedū patrie prius q̄ parentibus parendū: sed tutele pro-
 prii corporis ipsam quoq. patriā esse preferendā. Ciuili x. iur-
 re: ut ait Paulus: disciplina castroz pro patria antiquior fuit
 parentibus Romanor: q̄ caritas liberor. Et Marcellus me-
 morat li. xi. ff. Minime lugendū maiores putauerunt eum: qui
 aduersus patriā venerit: quem si filius patrem: aut pater filiū
 occidisset: sine scelere non puniendū: sed p̄mio afficiendum.

omnes constituerunt. Postremo: lex euangelica nostros licet doceat diligere inimicos: hostes tamen patrie nedum non diligere: sed si incorrigibiles sint: necare iubet. Nozum non imemor philosophorum princeps Aristoteles Stagirita: dum apud Philippum Macedonum regem eius esset auctoritatis: quod nec dimidium regni sibi denegare Philippus instituisse (nam et regni et vniuersi filij Alexandri cura sibi credebatur) nullum maius beneficium a rege consequi posse existimauit: quam ut Stagiram eius patriam euersam restitui assequeretur. Inde legem et formam suae rei publice ipse descripsit: qua postmodum sua ciuitas vsa est. Habuitque licet absens suae patrie diligentissimam curam. Unde conciuues sui ob haec merita tanto in honore illum habuere: ut festi dies et ludii quotannis: et eo viuente faciendi illi publice dicarentur. Fecit ista ipsa celebritas Aristotelia nuncupata. Catho denique Romanorum sapientissimus dum de suae reipublicae salute desperasset: non amplius sibi viuendum existimauit. Cum itaque naturali gentium civili et euangelico iure: omnique sapientissimorum virorum exemplo patrie magis debeamus quam parentibus: quam filiis: quam nobis ipsis: quid est: quod in tanto: tam grandi: tam equo: tam opportuno patrie gaudio: a maxima temperes iocunditate? Ex hoc enim immenso dei beneficio tantum tua patria exultauit: ut nemo sit: qui viderit villo tempore rem ei nunciatam: quae iocundius ac maiore omnium gaudio sit excepta. Constat nimirum nempe tuorum ciuium animis obitu felicissime recordationis Sixti praedecessoris tui: et Romane ecclesiae scissuram verentibus (cum omnia armis agi viderentur) nouum spem oriri visum est: proculdubio celo demissum: quod tantae rerum mutationem ipso nuncio effecit: ut natalem diem non homines modo: sed iumenta: pariter et sara celebrare credidisses. Affulsit haec lux omnibus christianis fateor: sed patrie tuae potissimum: quae etiam dono dei pontifices maximos plures ex suo secundum carnem sanguine suscepit: Innocentium illum Quartum: ciuilem et canonicam scientiam

illuminatozem eminentissimū: qui non modo Ceuuentiū glo-
 ria: sed totius orbis ⁊ terre decus ⁊ lumen fuit. et cuius ea fuit
 animi sapientia ⁊ magnitudo: principū maxime seculariū: Ro-
 manę ecclesię aduersantiū depřimendo potentiā. grauium Ro-
 viroz litteris ac moribus ornatoy sublimando virtutē: ut apo-
 stolicę sedis auctoritas eisdem principibus augustali quoq; di-
 gnitate fulgentibus suo tempore formidini esset: quib⁹ antea
 ludibrio fuerat. Itaq; solus omniū: ut puto: pontificū: duo ma-
 xima munera ⁊ difficilima adimpleuit: ut in repub. orbis terra-
 rum moderatrice occupatissimus meliora scripserit: q̃ excellen-
 tissimi iurisperiti in otio/soloq; studio viuētes. ⁊ rursus stu-
 dio: libris scribendis: legib⁹q; cōdendis maxime occupatus:
 maiora negotia obierit: q̃ hi qui vacui sunt ab omni cura litte-
 rarum. Adrianū deinde Quintū prefati Innocenti ex fratre
 nepotem. qui patruī vestigia imitatus: sicut litteratoz virozū
 amator fuit ⁊ cultor. ita ab eis extitit sūmis honoribus celebra-
 tus. Hic Adrianus ille pontifer fuit: cui Otobono Cardinali.
 Guliernus Duranti speculū aureum eius opus dedicauit. Et
 Johannes Andree: cui rās canonū nomen est: Speculatoris ⁊
 alioz doctrina excellentium viroz: spem ad Cardinalatū cum
 ipso Adriano ante coronationis diem functo/sepultam fuisse
 scribit. Et cuius etiam maximis conatibus intuen da a tyran-
 nis Ro. ecclesię ditione mors obstitit inuida ⁊ imatura. Aico-
 laum etiam Quintū sacre theologię peritissimū: quo in concii-
 one cum Gręcis habita in synodo Ferrariensi: catholica fides
 nullū habuit maiorem defensorē. Sixtum pariter proximū pę-
 decessorem tuū: qui vltra lřarum studia tantę fuit magnanimi-
 tatis ⁊ glorię: ut nemo equare eum sua etate crederetur. Te Ro-
 nūc cernimus Innocentiū Octauū: omniū quos antea tua pa-
 tria edidit: pontificem dignissimū. ⁊ quem diuina bonitas eo-
 tempore nobis dedit: quo xpiana respub. bono rectore: auriga:
 ⁊ moderatore q̃ maxime indigebat. ⁊ Italia pęsertim: quę diu

turnis fluctibus agitata: nō amplius sine tali pastore quiesce-
re posse videretur. O ineffabilem dei pietatē: quē nunquā dese-
rit sperantes in se. et eos tunc sanat: tūc erigit: cum fuerint ma-
iori in periculo constituti. Quid est quod tibi: nobilissimis: vniuer-
soque populo christiano maiori ac honestiori gaudio et letitia gra-
tulari possimus: quā habere altissimo creatori vobisque Reueren-
dissimis patribus gratias inmensas: quod admirabili ac diuino pe-
ne vestro consensu: eum nobis pastorem dedit: et huic sanctissi-
me sedi sefforem: qui bonitate vellet: sapientia sciret: auctorita-
te posset coercere omnes ad bene: honeste: et in pace viuendum.
Huius vero sedis amplitudinem ac maiestatem: si referre vellem:
quod me secundo loco facturū dixi: supra hominis ingenium est.
vbi cum plura dixerō: nihil prorsus: quod dignum re sit: dixis-
se videar. Quare nostri consilij est: neminem quicūque eloquen-
tissimus fuerit: imitari. vbi in medio pene cursu multi plerūque
doctissimi viri defecere: sed nos cōtētos humili tantę sedis ve-
neratione admirari: et adorare eam tacito ore potius velle: quā ver-
bis licet ornatissimis extollere: quod per seipsum in suprema ex-
tolliat. Nam hęc sedes e celo diuinitus fuerit instituta: quo bre-
uior de rebus diuinis sermo fuerit: cēseri dignior poterit: si ad
venerationē magis quā ad laudem omnia deferant. Liceat iam
dignissime pontifex tuarum virtutū laudes attingere. si tñ pri-
us cognouerimus: presentis laudem: vbi fallat nō sit: parceque
ac modeste fiat: a sanctissimis sapiētissimisque viris maxime pro-
batum iri. Par enim est: nō laudare virtutem: et vitia nō impro-
bare. Cur igitur verear assentator videri: si ita te laudem: ut vir-
tutes longe maiores tibi inesse cognoscāt omnes: quā exprimāt
verba dicentis. Nam tuarū laudum difficilius est exitum: quā
principiū inuenire. Quid enim vel ad patriam: vel ad genus:
vel vim animi et corporis pertinet: quod in te amplissime lauda-
ri nō possit. Si patrię splendor queritur: quę et ipsa ad hominis
felicitatem nō nihil confert: Ulpiano iuriconsulto li. xxi. ff. di-

cente: multū nostra interesse scire hominis nationem. proinde
 mancipium redhibendū: si in eius venditione natio non foret
 expressa. Hinc Symonides Lyricorū scriptor docet: Beate per-
 fecta rōne victuros: in primis opus esse patriā habere glorio-
 sam. Tuē igitur patrię gloriā: res ab ea amplissime gestas: p̄n-
 cipes marimos: potētissimos reges superatos memorare: sicut
 meē nō est facultatis: ita nostrę nō esset modestię: qui eius le-
 gatione fungimur: et quę sine multorū inuidia referre nō posse-
 mus. Illud tñ sine cuiusquā iniuria palam fateri licebit: urbē
 tuam Venuam inter ceteras christianorū fuisse semper christia-
 nissimā: et apostolicę sedis obseruantissimā. Fuere nāq; Venu-
 enses inter p̄mos christianorū Italię populos: qui sacrū corpo-
 ris christi sacrificiū publice susceperunt. Apud patriā tuam nul-
 la vnq̄m heresis deprehensa est. In ea vsq; ad hęc tempora pro-
 pter xp̄ianę religionis et dominicę passionis reuerentiā: hebrei
 nunq̄ habitare potuerunt. Aduersus Ro. ecclesiā Venuenses
 arma sumpsisse nusquā compertū est. Quę Ro. pro xp̄ianę reli-
 gionis dignitate augenda: et huius sanctę sedis auctoritate tu-
 enda et multa et p̄clara egerint ac memoranda: testis est Jero-
 solomitana ciuitas: quę a duce Gotfredo cum Venuēsi classe
 capta est. Testis Rhodiana insula e manibus Turcorū cum no-
 stra classe erepta: ac postmodū etiam defensata. Testis Idrun-
 tina in Italia metropolis. Testes infiniti populi Gręci: Schy-
 tę: Armeni: Capadoces. de quibus p̄ religione xp̄iana patria
 tua sepe numero triumphauit. Testes inquā innumeri Roma-
 norū pontifices: quos a tyrannorū obsidione ciuitas tua libe-
 rauit. Uī pulsīs pontificibus hospitium p̄buit: et rursus eos in
 sede sua ope diuino fauente munere collocauit. Quo fit: ut ne-
 mini indignū videri possit: si patria tua apud apostolicā sedē
 in dignitatibus ecclesiasticis tanti habita fuerit: q̄ ne dicā ex
 patria aut urbe: sed vna tñ tuę ciuitatis familia plures ponti-
 fices maximos: duos supra septuaginta Cardinales: et fauente

ecclesia etiā Sicilię regem habere meruerit. ⁊ quod ętas nostra
nunq̃ vidit: vno deficiente ⁊ alterum imediatū successorē pon-
tificem maximū patria tua nunc habere glorię. Sed tu forsā
iam illustri vrbe oriūdu: nullas maiorū imagines prę te fers:
nullo splendore familię fulges: imo ꝛo necessarijs ac parenti-
bus nō minus clarus ⁊ eminens q̃ patria es. Nam ut omittā
nobilitatis tuę stēmata: que a longo origine per viros optima-
tes ⁊ reipub. nostre p̃ncipes ingente cibo patricia repetēda es-
sent: ut filia viginti patricias familias ex hac vna vrbi tue pro-
ditas: ut preteream auoz tuoz domi forisq̃ tum bello ⁊ tum to-
ga mirifice gesta. Quis nostrū non meminit Araonem patrē
tuū equitem auratū sacri impialis palatii comitē: ⁊ Ro. vrbis
Senatorem: ⁊ cui⁹ angelicus aspectus regiaq̃ effigies velut a
proauis hereditaria ad te quoq̃ transmissa esse videt̃. Is tāte
prudencie fuit in rebus agendis: tanti cōsiliij: tāte magnitudi-
nis ⁊ fidei: ut Sicilię regnū Renati regis vice administrauerit.
Et quemadmodū Quintū Ligarium ī Aþrica fecisse scribit
Cicero: Regno sic prefuit: ut ⁊ socijs ⁊ ciuib⁹ gratissima esset
eius integritas ⁊ fides. Talem etiā se omnibus pbauit: ut re-
gno pulso p̃ Alphonsum Renato: satisfacere boībus nō posset
Alphonsum: si quenq̃ aliū regno p̃fecisset. Itaq̃ Araoni apud
Alphonsum euenit: qđ Ciceroni apud Cesarē: cum Cesar supe-
rato Pompeio ex Egypto ad eum lras misit: ut esset idem qui
fuiſſet. Sed ego te illis ānumerari minime velim: quos Cicero
in legis agrarie impugnatione cōmemorat: maiorū sola gratia ⁊
illustribus auoz monumētis: p̃mis honoribus fuisse ornatos.
Tu ipse sanctissime pater: tua virtute: tuis laborib⁹: viam tibi
struxisti ad id fastigiū quo nunc euectus es. Nōne sicut p̃uato
noīe Jobānes Baptista: ita re es grā plenus: ⁊ pontificio inno-
cens: ita nemini obesse ac oībus semp prodesse natura docente
didicisti: ita ut de te dici possit: qđ apud Cesarem Titum legi-
mus: non decere quemp̃iā tristem a facie p̃ncipis discedere.

Quid igitur singulas tuas virtutes hoc loco enumerē: cum in te natura ita omnes congerierit: q̄ inter sese quenam maior sit aliquā pugnare videantur. Quis igit̃ sis ⁊ quales sint virtutes tue satis declarauit ille omnium iustus iuder: qui inter ingentē Romane ecclesie patrum numerū: scientia: moribus: ac vite sanctimonia preditor: te vnum in terris vicarium sibi delegit: cui gregem suum cōmitteret: ⁊ clauēs traderet regni celorum. Hoc cōtentus esse potes: nec ab homine in terris querere: quod e celo diuinitus consecutus es. Dicturo postremo quos nam fructus ex hoc tuo pontificatu sperare possimus: illud in p̄mis mihi venit in mentem: qđ Septimius Seuerus Augustus vir bello ⁊ pace insignis moriens supremis verbis velut clarum ⁊ memorabile facinus sibi adscripsit: Accepisse initio sui impij rem publicam conturbatā: relinquere x̄o pacatam ⁊ tranquillissimam. Tu x̄o Romam tue sedis vibem: ne dicam turbatā accipiens: sed ciuilibus ac intestinis odijs: simultatibus: ⁊ seditionibus palam ⁊ publice furentem: vix adhuc sedens ita pacatā reddidisti: ut nedum Seueri: sed Octauiani etiā temporibus nūc tua Roma inuidere minime possit. Nam si cum Innocentio illo Quarto diuino hoīe: quem paulo ante memorauimus: patria: nobilitate: cardinalatus titulo: ⁊ pontificio etiā nomine: diuino ⁊ autumno potius q̄ humano cōsilio idem esse ⁊ meruisti ⁊ voluisti: cur ambigendū: quin rerum gerendarum gloria eum equare debeas: aut etiā sine controuersia superare? Et hoc presertim tempore: quo plurima se offerunt christiane rei publice pericula: re ⁊ exemplo pertimescenda. Pudet nāq; referre christianorū miseras: ex quib⁹ infidelis gladius maiores vires accepit. Vidimus iam paucis pene elapsis annis Turcum Italiam ingressum: ⁊ quod sine magno dolore referre nō possumus: paruis admodum viribus ita fecisse: ut toti Italie iam formidini esset. Cuius nisi mors cursum preripuisset: sunt qui baud temere credant: uel Italicorū desidia: aut inter eos perti-

uaci contentione magnam cladem toti Italię inferre potuisse.
Hunc filiū eius: quem fama erat otio magis ac delicijs q̃ bel-
li cupiditate teneri: quod pater illius nō sine magnis cladibz
frustra sepe tentauerat: Licostomū Mocastrunūq; opida in ho-
stio fluminis Danubij posita: mira celeritate expugnasse. Quid
nunc facturum eum hostem hac victoria elatū arbitramur: ni-
si extensurum se. O bone deus: ne irascaris populo tuo: uel in
Chyos: uel in Rhodios: aut ex Eulona maioribus viribus in
Apuliam traiecurū (et utinam sim falsus vates) ruptis simu-
late pacis federibus Venetam etiā ditionem incursum: quo
tempore assurgemus oēs: cum nihilo magis proficere poter-
imus. Dies et facultas me defecerint: si hec omnia p̃ rerum indi-
gnitate et periculo recensere velim. Quin potius imortali deo
et agendas et habendas gratias cumulatissimas reor: q̃ te opor-
tune admodū rebus fessis opem laturū sūme rerum p̃fecerit.
Non erit igit̃ a te pontifice Maximo periculū hoc cōtemnen-
dum: neq; vlla incredulitate aut mora p̃termittendū: quin ex-
cites christianos principes ad hanc curam: et prius occurrendū
q̃ magis ignis inualecat. Et si quispiam repugnare videbit̃:
tue Sanctitatis officiū erit: suo imperio: sua auctoritate: suis
viribus omnes cogere. In quo inter multos precipuos et ad pa-
rendum p̃mptos: habes nos Senueñ tuos: qui sicut veri chri-
stiani semper fuimus: semperq; esse volumus: ita te Innocenti-
um Octauū: summū verum et indubitātū pontificem: esse testa-
mur. Tibi igitur ditioniq; tue: quod precipue a Reuerendissi-
mo illustrissimūq; Cardinali et duce atq; inelyto senatu nostro
est demandatū: oēm ac perpetuā deferimus obedientiā. Obe-
dientiam in quā: quā legitimo pontifici fideles christiani p̃es-
tare solent et debent. Eoq; libentius ac paratius id facimus
quo et fidei et cōmunis patrię neru stringimur. Tibi preterea: si
quid nobis virium: potentie: dignitatis est: promptissimo ani-
mo ante tuos iamiam deosculatos pedes humiliter deponim⁹.

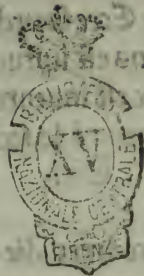
in fine cum ecclesia dicentes: Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus et in tempore iracundie factus est reconciliatio nec est inuentus similis illi qui conseruaret legem excelli: ideo iniuriando fecit illum dominus crescere in plebem suam; Diri.

Dicta Anno domini. M. cccc. lxxxv. die. xxvii. Aprilis.

Titus Veltrius Viterbieñ ad diuam domū Fliscam: omni honore et laude prestantissimā: post lulentissimā orationem habitam ad summū pontificem a Flisco oratore Marino.

Felix Flisca domus titulis decorata supremis:
 Felix et tanto rhetore Flisca domus.
 Celsior ut cunctis laribus celebrata per orbem:
 Eloquio facta es sic et in vrbe prior.
 Stegmate nobilior: tum scemate clarior omni
 Progenie quum sis: quid nisi diua domus?
 Viue igitur felix: totum diffusa per eum:
 Ut quondam titulis mox cumulanda sacris;

in the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the

of the church of the

of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the

of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the
of the church of the